TENKRÃ•T TO ZAÄŒALO...

ÄŒtvrtek, 03 Å™Ã-jen 2019

U
Å tefÃ¡nikova mostu bÃ½vala kavÃ¡rna Vltava, kde se schÃ¡zeli
pÅ™evÃ¡Å¾nÄ› studenti konce 60. let. Kolem Ä•tvrtÃ© pÃ¡tÃ© odpoledne se tam
zaÄ•Ã-naly takzvanÃ© Ä•aje. HrÃ¡l tam bÃ¡jeÄ•nÃ½ orchestr Karla
Krautgartnera, poÅ™Ã¡daly se tam rÅ¯znÃ© talentovÃ© soutÄ›Å¾e. V roce 1957 v soutÄ›Å¾i HledÃ¡me novÃ©
talenty takÃ© zazpÃ-val Karel Gott, sice nevyhrÃ¡l, ale Krautgartnera
zaujal a ten mu nabÃ-dl, aby u nÄ›j zpÃ-val kaÅ¾dou stÅ™edu mezi hostujÃ-cÃ-mi
zpÄ›vÃ¡ky. Ano, tam zaÄ•al svou kariÃ©ru.

Bylo
mi krÃ¡snÃ½ch patnÁct, chodila jsem do taneÄ•nÃ-ch, a obÄ•as na Ä•aje. TenkrÃ¡t jsem
toho nehezkÃ©ho a hubenÃ©ho kluka, s vystouplÃ½mi lÃ-cnÃ-mi kostmi a pÅ™edkusem,
zaregistrovala poprvÃ©â€¦ To asi uÅ¾ souÄ•asnÃ¡ omladina neznÃ¡ â€“ sedÃ-te, povÃ-dÃ¡te si,
na podiu hraje Å¾ivÃ½ orchestr a zpÃ-vÃ¡ Å¾ivÃ½ zpÄ›vÃ¡kâ€¦ ProstÄ› program tehdejÅ¡Ã-ch taneÄ•nÃ-ch
kavÁren. No, a tam jeden z tÄ›ch novÃ½ch
zpÄ›vÃ¡kÅ¯, byl Gott. Byl ÃºplnÄ› jinÃ½ neÅ¾ tehdejÅ¡Ã- â€žslaÄ•Ã¡ciâ€œ. ZpÃ-val jinak, na rozdÃ-l od vÅ¡ech ostatnÃ-ch
pÅ™i zpÄ›vu jen nestÁl pÅ™ed mikrofonem, ale naopak s sebou do rytmu vÅ¡elijak
hÁzel, mÁval rukama.

Pak, po
jednÃ© oÅ¡klivÃ© bouraÄ•ce mu v podstatÄ› celÃ½ obliÄ•ej pÅ™eÅ¡ili, Gott pak docela
zhezknul. KdyÅ¾ si to tak uvÄ›domÃ-m, byl klikaÅ™, protoÅ¾e ze vÅ¡ech bouraÄ•ek, co jich pak jeÅ¡tÄ› absolvoval, odeÅ¡el
vÃ-c neÅ¾ dobÅ™e.

A pak
uÅ¾ zaÄ•al bÃ½t Ä•Ã-m dÁl tÃ-m vÃ-c znÁmÃ½ a oblÃ-benÃ½. BÄ›hem doby bylo plno dalÅ¡Ã-ch
zpÄ›vÁkÅ¯, kteÅ™Ã- byli dobÅ™Ã-, poznala jsem i pÁr, kteÅ™Ã- dokÁzali nÄ›kterÃ© pÃ-snÄ›
zazpÃ-vat stejnÄ› jako on â€“ ale co naplat, byl to vÅ¾dy jen duplikÁt, kdeÅ¾to Gott
originÁl.

DÄ›lala
jsem s nÃ-m vÃ-c neÅ¾ pÁr rozhovorÅ¯, mÅ¯j manÅ¾el, Bernard Goldwein, tehdy
fotil vÄ›tÅ¡inu jeho fotek. Do novin, Ä•asopisÅ¯, na plakÁty, na obaly desek. KdyÅ¾
si tak na tu dÁvnou dobu zavzpomÃ-nÁm, mÅ¯Å¾u Å™Ã-ct, Å¾e na rozdÃ-l od mnoha
souÄ•asnÃ½ch â€žcelebritâ€œ si vÅ¾dy dokÁzal uchovat ÃºroveÅˆ. A pokud si uÅ¾Ã-val, tak
nikdy ne â€žna odiv veÅ™ejnostiâ€œ. UznÁval, Å¾e soukromÃ- je jedna vÄ›c, a vystupovÁnÃ-
na veÅ™ejnosti druhÁ¡. CoÅ¾ je taky jeden z dÅ¯vodÅ¯, proÄ• jsem si ho â€“ jako jen
nÄ›kolika dalÅ¡Ã-ch znÁmÃ½ch osobnostÃ- â€“ vÁÅ¾ila. UmÄ›l se svou slÁvou Å¾Ã-tâ€¦

d@nielaP.S. paradoxem je, Å¾e aÄ• mÁm doma stovky jeho fotek,nemohu sem Å¾Ã¡dnou dÁt, protoÅ¾e doma nejsem...